

ЗА ЛЕНІНСКІЯ КАДРЫ

ОРГАН
парткома,
прафкома
і рэктарыята
Беларускага
дзяржаўнага
універсітэта

КЛІМЕНЦІИ ЕФРЭМАВІЧ ВАРАШЫЛАУ

Таварыш Варашылаў Кліменцій Ефрэмавіч нарадзіўся 5 лютага 1891 года ў сяле Верхні, быўшай Екацерынаслаўскай губерні. Бацька тав. Варашылава — вартуаўнік жалезнай дарогі. З-за свайго «сабодамысла» часта бываў без работы, маці работала падвешна «ў людзях».

Будучы нарком з ранняга дзяцінства перанёс беднасць. Працаваць ён пачаў ужо з 6—7 год, спачатку зборшчыкам калгана на шахтах, затым падпаскам у намяшчыка. Маленькі Клім батрачыў, працаваў «хлопчыкам» на шахтах і ў майстэрнях.

У 1896 годзе тав. Варашылаў паступае рабочым на завод пры станцыі Алчаўская. Тут ён пападае ў катэгорыю «неблаганадзейных». Яго сістэматычна праследваюць адміністрацыя, паліцэйскія і «начальства». Але гэта толькі паскорыла пераход тав. Варашылава на шлях рашучай рэвалюцыйнай барацьбы.

У 1899 годзе над яго кіраўніцтвам у чыгуна-ліцейным цэху ўспыхае забастоўка, у выніку якой тав. Варашылаў быў арыштаван. Пасля вызвалення з-над арышту тав. Варашылаў з гадзі быў без работы, бо ўсе заводы і шахты Далбаса адкавалі ў прыёме «смуціяну», занесенаму ў «чорныя спісы» палітычна «неблага надзейных».

Толькі ў 1908 годзе тав. Варашылаў ўдалося паступіць на завод Гартмана ў Лутанск, дзе ён уступае ў Расійскую сацыял-дэмакратычную рабочую партыю і адразу далучаецца да фракцыі большэвікоў.

У 1905 годзе тав. Варашылаў на заводзе Гартмана кіруе забастоўкамі рабочых, дзейнасцю баявых атрадаў і арганізоўвае дэпутацкія сходы рабочых. У час другой забастоўкі на тым-жа заводзе, якая закончылася расстрэлам рабочых, Варашылаў быў арыштаван і заключан у турму. У 1906 годзе па патрабаванню тысячы лутанскіх рабочых Варашылаў быў вызвалены з турмы. У 1906 годзе, у дні рэакцыі, тав. Варашылаў ухадзіць у падполле.

У пачатку 1906 года тав. Варашылаў быў паслан лутанскай арганізацыяй на Статгольскі з'езд партыі, дзе сустраўся з Леніным і радам другіх выдатных большэвікоў. Пасля партыйнага з'езда Варашылаў прымае актыўны ўдзел ва ўзбраенні рабочых, працуе па падрыхтоўцы партыйнай арганізацыі да баявых дзеянняў.

У 1907 годзе тав. Варашылаў, як луганскі дэлегат прымае ўдзел на агульна-партыйным з'ездзе ў Лондане. Па прыездзе са з'езда ён арыштоўваецца і высылкаецца на тры гадзі ў Архангельскую губерню. У канцы 1907 года тав. Варашылаў робіць пабег у Баку, дзе і працуе ў большэвіцкай арганізацыі сумесна з таварышом Сталіным. У 1908 годзе яго накіроўваюць у Пензбург на надпольную работу, і дзе зноў яго арыштоўваюць і вы-

сылаюць у Архангельскую губерню, але і ў сылай ён не прыпыняе рэвалюцыйнай работы. У 1912 годзе тав. Варашылаў пераходзіць з сямкі ў Далбас, дзе яго арыштоўваюць і высылаюць у Чарніцкі край. У 1914 годзе тав. Варашылаў зноў у Далбасе, адкуль бяжыць у Царыцын і паступае рабочым на сарматын завод. З моманту аб'яднення імперыялістычнай ваіны ён актыўна выступае супроць яе.

З першых дзён Лютаўскай рэвалюцыі тав. Варашылаў працуе ў Петраградскім савеце рабочых дэпутатаў у якасці члена бюро фракцыі большэвікоў. У лютым 1917 года па патрабаванню лутанскага пролетарыята ён едзе туды, дзе і выбіраецца старшынёй савета рабочых дэпутатаў.

Увесь перадакстрычніцкі перыяд тав. Варашылаў ўзмоцнена працуе над узбраеннем рабочых, над стварэннем атрадаў Чырвонай гвардыі. У сакавіку 1918 года тав. Варашылаў вядзе барацьбу з нямецкімі акупацыйнымі войскамі на чале арганізаванага ім партызанска-комуністычнага атрада.

У красавіку 1918 года ўсе партызанскія атрады, якія дзейнічалі супроць немцаў былі рэарганізаваны ва Украінскую армію, камандуючым якой быў выбран тав. Варашылаў.

З лістапада 1918 года тав. Варашылаў камандуе 10-й арміяй. Прадуючы на Украіне, тав. Варашылаў выбіраецца членам ЦК РКП(б). З мая 1919 года тав. Варашылаў камандуе 14-й арміяй. Яго абарона Царыцына — бліскучая старонка ў гісторыі Чырвонай Арміі.

Тав. Варашылаў разам з таварышам Сталіным арганізуе Чырвоную конніцу. З кастрычніка 1919 года тав. Варашылаў назначаецца членам Раўнаенсавета 1-й Коннай арміі.

Тав. Варашылаў прымае ўдзел на дзёнкім, польскім і врангелеўскім франтах. У 1921 годзе тав. Варашылаў камандуе войскамі Паўночна-Каўказскай ваеннай акругі. На X з'ездзе партыі выбіраецца членам ЦК РКП(б) і з таго часу выбіраецца ў ЦК усімі наступнымі партыйнымі з'ездамі.

З 1924 года тав. Варашылаў з'яўляецца членам Раўнаенсавета ЭССР. З 1926 года з'яўляецца членам Палітбюро ЦК РКП(б). Пасля смерці Фрунзе тав. Варашылаў з'яўляецца кіраўніком усімі ўзброенымі сіламі Савецкага Саюза. Пад кіраўніцтвам тав. Варашылава Чырвоная Армія вырасла ў магутную сілу, якая зорка стаіць на ахове граніц Савецкага Саюза.

У барацьбе з трацкізмам і правымі тав. Варашылаў праявіў непрымірную ленынскую рашучасць і адданасць партыі Леніна—Сталіна.

За баявыя заслугі тав. Варашылаў узнагароджан 4-ма ордэнамі Чырвонага Сцяга і гапаровай зброяй.

На фабрыках, заводах, у вайсковых часцях і навучальных установах з велізарнай актыўнасцю і энтузіязмам праходзяць перадвыбарчыя сходы

Працоўныя горада Менска з любоўю і радасцю аднадушна вылучаюць сваімі кандыдатамі ў дэпутаты Вярхоўнага Савета Саюза вялікага правадыра народду Іосіфа Вісарыёнавіча СТАЛІНА і яго сартніка жалезнага наркома абароны Кліменція Ефрэмавіча ВАРАШЫЛАВА.

ПАСТАНОВА

АГУЛЬНАГА СХОДА СТУДЭНТАУ, НАУКОВЫХ РАБОТНІКАУ І АДМІНІСТРАЦЫЙНА-ТЭХНІЧНАГА ПЕРСАНАЛУ БДУ, РАБОЧЫХ АГК І СТУДЭНТАУ РАБФАКА

Абгаварыўшы пытанне аб вылучэнні кандыдата ў дэпутаты Савета Саюза па Менскай гарадской выбарчай акрузе — ад студэнтаў, навуковых работнікаў і адміністрацыйна-тэхнічнага персаналу БДУ, рабочых АГК і студэнтаў рабфака, беспартыйных і камуністаў, агульны сход пастанаўляе:

1. Кандыдатам ў дэпутаты Савета Саюза Вярхоўнага Савета СССР па Менскай гарадской выбарчай акрузе ад студэнтаў, навуковых работнікаў і адміністрацыйна-тэхнічнага персаналу БДУ, рабочых АГК і студэнтаў рабфака, беспартыйных і камуністаў вылучыць таварыша Варашылава Кліменція Ефрэмавіча — народнага камісара абароны СССР, першага маршала Савецкага Саюза, вернага сартніка правадыра народду таварыша Сталіна.

2. Агульны сход просіць таварыша Варашылава даць сваю згоду быць членам дэпутата Савета Саюза Вярхоўнага Савета СССР па Менскай гарадской акрузе.

3. Даручыць прадстаўнікам, выбраным на сходзе Беларускага дзяржаўнага універсітэта, вылучыць на перадвыбарчы акруговы паралель прадстаўнікоў працоўных кандыдатаў у дэпутаты Савета Саюза Вярхоўнага Савета СССР па Менскай гарадской выбарчай акрузе першага маршала Савецкага Саюза, жалезнага наркома абароны, слаўнага палкаводца нашай роднай Рабоча-Сялянскай Чырвонай Арміі — Кліменція Ефрэмавіча Варашылава.

М А С К В А,

НАРОДНАМУ КАМІСАРУ АБОРОНЫ СССР ТАВАРЫШУ К. Е. ВАРАШЫЛАВУ

Мы, студэнты, навуковыя работнікі, адміністрацыйна-тэхнічны персанал БДУ, рабочыя АГК і студэнты рабфака, сфармулявалі для абмеркавання і вылучэння кандыдатаў у Вярхоўны Совет СССР, аднадушна рашылі вылучыць Вас, дарагі таварыш Варашылаў, кандыдатам у дэпутаты ад Менскай гарадской выбарчай акругі ў Совет Саюза.

Вы, дарагі таварыш Варашылаў, родны і блізкі сэрцу кожнага партыйнага і незартыйнага большэвіка, сэрцу кожнага патрыота нашай сацыялістычнай радзімы.

Мы Вас ведаем і горача любім, як бліжэйшага і вернага сартніка Леніна і Сталіна, як бяспартыйнага, непакіснага большэвіка-пролетарыя, прысвяціўшага ўсё сваё жыццё, усе свае сілы і нястомную энергію беззаветнай барацьбе за справу рабочага класа, за шчасце і радасць народаў СССР, за вялікую сігнату Маркса — Энгельса — Леніна—Сталіна.

Мы ведаем Вас, дарагі таварыш Варашылаў, як бліжэйшага і вернага друга нашага любімага правадыра, оцкі і нартаўніка, роднага таварыша Сталіна, разам з якім Вы, таварыш Варашылаў, на ўсіх этапах барацьбы за сацыялізм, пеламіна і беззаветна змагаліся за выкананне заветаў Леніна, паказваючы ўсім нам узоры большэвіцкай непрымірнасці і бладгаснасці ў барацьбе і разгроме ворагаў парода.

Ваша слаўнае імя вядома кожнаму з нас, як імя жалезнага палкаводца нашай

роднай, любімай Рабоча-Сялянскай Чырвонай Арміі, якая пад Вашым кіраўніцтвам расла, загартоўвалася і стала самай магутнай, самай сільнай у свеце арміяй, здольнай у любую мінуту сакрушальна разграміць ворага на той тэрыторыі, адкуль ён прыдзе, калі ён папрабуе парушыць свяшчэнныя граніцы савецкай зямлі.

Мы ведаем Вас, родны наш Кліменцій Ефрэмавіч, як лепшага блізкага друга Беларускага народа. Мы ведаем, як у годы прамацянскай ваіны Вы у першых радах рускага рабочага класа, узначальваючы жалезныя палкі Чырвонай Арміі, дэпамагалі Беларускаму народу ачысціць сваю зямлю ад крывавак германскіх і польскіх акупантаў, памешчыкаў і капіталістаў.

Мы ведаем Вашу нястомную работу па ўмацаванні Беларускай Савецкай Сацыялістычнай Рэспублікі — баявога фартыста Савецкага Саюза на заходніх граніцах і Вашы нястомныя клопаты аб росце і росквіце шчаслівага Беларускага народа.

Мы просім Вас, дарагі таварыш Варашылаў, даць сваю згоду быць членам дэпутата Савета Саюза Вярхоўнага Савета СССР ад Менскай гарадской выбарчай акругі і абяцаем Вам апраўдаць Ваша давер'е даўлейшай беззаветнай барацьбой за справу Леніна—Сталіна, за поўны перамогай коммунізма.

Па даручэнню агульнага схода
ПРЭЗІДЫУМ.

ПЕСНЯ О НАРКОМЕ ВОРОШИЛОВЕ

1. Если ветер в поле свищет,
Гонят, гонят львы к плетню,
Дай, казак, овса почище
Своему коню!

2. Из-за поля, из-за леса —
Гостем, гостем дорогим
Прискакал донецкий слесарь, —
Ворошилов Клим.

3. К нашим шахтам, к нашим стенам,
В знамя-знамя места,
Прискакал Нарком военный...
Значит, неспроста...

4. И пошли навстречу быстро,
Песней, песней тишь прозяла, —
Горняки и металлисты —
Давние друзья...

5. Старикам, девчатам, парням
Машет, машет издали
Комиссар великой армии
Трудовой земли.

6. И сказал друзьям он слово,
Речь завед, завед о том:
Подо снова быть готовым
Подружить с «винтом».

7. Зашумели тут братаны
Как степной, степной ковыль:
За тобой в походах бравных
Двигались не мы-ль?

8. Ты скажи-ка вражьей силе:
Ну-ка, суньтесь, суньтесь в дверь!
Что тогда не довершили,
Довершим теперь!

9. Кто-то снова песней свищет
В дальнем, дальнем куреню:
Дай, казак, овса почище
Своему коню!..

**Мы знаем—крепка наша сила,
И, если война впереди,
Нас в бой поведет Ворошилов—
Товарищ, боец, командир**

ПЕСНЯ О ВОРОШИЛОВЕ

1. Мы помним степные походы,
Ковыльный пожар по низам,
Сражались рабочие взводы
В отрядах бойцов-партизан.

2. Мы шли сквозь кровавые версты
В разрушенный белыми Чир,
И рядом с походной повозкой
Шагал боевой командир.

3. Доветрен походною гарью,
Врагов прорывая кольцо,
Делал он, как верный товарищ,
И радость и горе бойцов.

4. Снегами мятеж порошила,
За Доном гуляла пурга —
Не стал командир Ворошилов
Донецкие шахты врагам.

5. Он выучил армию битвы
В суровых окопах войны —
Не отдал он Красный Царицын
Врагам пролетарской страны.

6. Мы знаем—крепка наша сила,
И, если война впереди
Нас в бой поведет Ворошилов —
Товарищ, боец, командир.

ПОД ФЛАГОМ ТАЛЬНОГО НАРКОМА

Навстречу косматые серые тучи,
Тяжелая пена волны,
Линкорам советских республик могучих
Ненастные дни не страшны.

Под флагом стального Наркома
Идут на залив корабли,
И буря как песня, как вахта знакома,
Дозорным советской земли.

2. Навстречу ненастью, туману и мраку
Под флагом Наркома сула,
Идут и любую отбросят атаку,
Готовые к бою всегда.

Под флагом стального Наркома
Идут на залив корабли,
И буря как песня, как вахта знакома,
Дозорным советской земли.

3. Пусть яростен ветер, залив не спокоен
И шквалится черная мгла,
Пылает над нами, зовущий нас к бою,
Наркома любимого флага.

Под флагом стального Наркома
Идут на залив корабли,
И буря как песня, как вахта знакома,
Дозорным советской земли.

ДВНАЦАЦАЦ ПЕСЕНЬ

(УРЫВКИ)
ПРА НАШУ НЕПЕРАМОЖНУЮ ЧЫРВОНУЮ АРМІЮ, ПРА ЯЕ ТВАРЦА І НАТХНІЦЕЛЯ ВЯЛКАГА СТАЛІНА, ПРА ЯЕ ПАЛКАВОДЦА КЛІМЕНТА ВАРАШЫЛАВА, ПРА ГЕРАІЧНЫЯ ПАХОДЫ І БІТВЫ ПРА НАДЗЕЙНУЮ ВАРТУ СОВЕЦКІХ ГРАНІЦІ, ПРА НАШЫХ ШЧАСЛІВЫХ І СМЕЛЫХ ДЗІЦЕЙ, ПРА НАШУ СТАЛІНСКУЮ РАДАСНУЮ МОЛАДЗЬ.

МЫ ПОМНИМ ЗМАГАННЕ...

Мы помним змаганне, паходныя маршы,
Мы помним, як вышау са зброі народ
Жыцце бараніць рэвалюцыі нашай —
На поўнач, на поўдзень, на захад, на
Усход.

Мы ішлі пераможна пад пясцісты куляў,
Мы гналі бандытаў а савецкай зямлі.
Разбіты быў вораг—мы воляна ўздыкнулі,
Нам Ленін і Сталін магутнасць далі.

Разіма, ты ў росквіце сацыялізма!
Хай палам кішчы фашыстоўскага ероў:
За нашай гранамай спраўляць будзе
трызну

Смяротная бура над зграяй панюў,
Мы помним змаганне, мінулыя маршы,
Мы помним суровыя дні пагад...
А вораг зачэпці—адорам бясстрашным
Аджажа бясстрашны савецкі народ.

БЫЎ СЛЭСАР ЛУГАНСКІ...

Яшчэ не заціхі над плошчаю маршы,
Правеслася песня, палёная грому,
Як вырае з луганскага слёсара маршал,
Як стаў ён любімым жалезным наркомам:

Быў слесар луганскі,
А сталь ён каваў
І лесні-яснянкі
Пра волю апяваў.
І слухалі лесню
Заводы і бор,
Імчаў яе вецер,
Адносіў віхор.

Іскрыліся ў горне
Агіста вуглі,
А іскры далёка
Ляцелі не маглі.
Віў молат магутна,
Як гора, як гнеў,
Кавалка звінела
І молат звінеў,
І кузня звінела,
І слухала даль...
І выказаў волю,
Як іскры, як сталь.

...НАШ ПАЛКАВОДЗЕЦ

Дзяўчаты з байпамі пуціліся ў скокі
(Віхор гімнасцёрак і кофточак сініх),
На прызьбе зенітчык, чарнявы, высокі,
Газорыць з запалам прыгожай дзяўчыне:
— Ды скажу табе я, мілай,
Быў жаніць, ды няштодзённы:
Сам таварыш Варашылаў
Прыміў парад ваенны.
Не высокі сабе ростам,
Не высокі і не нізкі,
А такі вясёлы, просты,
А такі прыветны, блізкі.
А свой погляд, свой юначы,
Калі кіне, бы зарніца, —
Серца з радасцю заскача,
Кроў адвагай забурліцца.

Адным словам, свой брат родны,
Так і хочаш, мал Кліма,
Быць яго дастойным, годным,
За яго жыццё аддаці.
Конь шал ім, прост, вярнігора!
А як скача, як гарэў!
Ён вачыма лчыць зоры,
Ён вухамі вайну чуе.
Вайну чуе, броў не хмура,
Толькі бліскаюць палкоўцы,
Бо іздок на ім, што бура,
З віхрам дойдзе ў перагонкі.
У міжбур'е з ім жыць мала,
Дэтка-ж бузе і ў паходзе,
Во, які наш Варашылаў!
Во, які наш палкаводзец!

ХАЙ ДОЎГІЯ ГОДЫ ЖЫВЕ ВАРАШЫЛАЎ!

За маршалам нашым, за нашым наркомам
Мы пойдзем з'яднаю славой заўсёды.
Вы чуеце — гулкі, раскацісты гоман?!
Вы чуеце — кроцачь юнацкія гоман,
На кліч роднага партыі цвёрда,

3 уздымам
Ідзе моладзь нашай гордай
Радзімы,
Ідзе моладзь нашай шчырай
З'яднаша
У трозную армию міру
І працы.
Ім спежаю спежаюца кветкі-
Вяснянкі,
Вітаць іх выходзяць танкеткі
І танкі.
І строй самалётаў вышоты
Займае,
І сонца, як дыск куляэта,
Усплывае,
Іх пільныя вочы — дзорны
Граніцы,
Ім знаяная пемь, як вораг,
Скарпыца,
І пройдзе іх слава заўсёды
Над светам,
Жывіце спакойна, народы
Савецкаў!

Падымем-жа чаркі слямію народаў
За армию нашу, за трозную с'лу,
За маршала нашых геройскіх паходаў,
Хай доўгія гомы жыве Варашылаў!

Падымем-жа чаркі за партыю нашу,
Што нзе прывяла да здыбткаў залі-
ных.

За муры ЦК, баявы і бясстрашны,
Хай славіцца Ленінскі штаб большавізма!
Падымем-жа самыя поўныя чаркі
За вобраз, раскрыўшы нам светлыя
даль,
За слаўнае імя, за геній наш яркі,
Хай славіцца Сталін!
— **НЯХАЙ ЖЫВЕ СТАЛІН!**

НАШ ДЭПУТАТ—КЛІМ ВАРАШЫЛАЎ

На перадвыбарчым сходзе універсітэта

Дзень 2 кастрычніка — значна-
ная дата ў жыцці студэнтаў, навуковых
работнікаў і адміністрацыйна-тэхнічнага
персоналу БДУ, рабочых АГК і студэнтаў
рэзфакса. У гэты дзень яны сабраліся
вылучыць свайго кандыдата ў дэпутаты
Савета Саюза ад Менскай гарадской вы-
барчай акругі.

...Грае аркестр. Памяшканне асфю-
нена да адказу. Ва ўсіх лікуючыя, рэда-
кцыя твары. Кожны гарыць адным жа-
даннем: прыняць актыўны ўдзел у аб-
варэнні і вылучэнні кандыдатур у Вархоў-
ны кіруючы орган дзяржавы.

Намеснік старшыні прафкома тав. Са-
васцянячк закрывае сход. Гэты сход
быў не звычайны. Пачаўся ён без дакладу.
Апраду адзін за другім пачалі высту-
паць студэнты, навуковыя работнікі і
рабочыя АГК.

Першай выступіла комсамолка пілот,
студэнтка тэафака тав. Клязова. Яна з
хваланнем першым словам дзякуе таго,
хто даў нам светлае, жыццёнае, радас-
нае жыццё, тварца сямлі дэмакратычнай
у свеце Канюгтуны, нашага любімага
правадыра і настаўніка Юсіфа Вісары-
явіча Сталіна.

— Я прапаную нашы першыя таласы
адаць за лепшага ланіца-сталінца, за
нашага жалезнага наркома абароны, за
першага маршала Савецкага Саюза тавары-
ша Кліма Варашылава.

Годаснае «ўра» патрасае памяшканне.
Усе ўстаюць і бурна аплаздыруюць у го-
нар вялікага Сталіна і яго блэйшага
сарацініка, слаўнага палкаводца тавары-
ша Варашылава.

— Няхай жыве наш мудры, дарагі та-
варыш Сталін!

— Няхай жыве наш першы маршал
Кліменцій Ефрэмавіч Варашылаў! — раз-
даюцца магутныя воклічы.

— Праэ агонь трамзаянскай зайны,
у рашучай барацьбе з ворагамі ўсіх мас-
цей, наша партыя прывяла краіну да за-
можнага, вясёлага, радаснага жыцця. І
зараз нашы мыслі і пачуцці накіраваны к
сэрцу краіны, у Крамль, да Вялікага
Сталіна і яго лепшых сарацінікаў. Я —
гаворыць тав. Некрашэвіч, — ад імя
ўсіх навуковых работнікаў універсітэта
таксама падтрымліваю, каб ад нас кан-
дыдатам і дэпутатам Вархоўнага Савета

Саюза ССР вылучыць таварыша Варашы-
лава.

Апошнія словы прамоўцы тонучы ў
бурні аплаздыменту і магутнай хвалі
«ўра».

На трыбуну падмаецца рабочы АГК
тав. Адліванчык. Ён напамінае сходу,
што ворагі народа будучы імкнуцца вы-
ставіць кандыдатамі ў дэпутаты Вархоў-
нага Савета Саюза сваіх людзей, а нагэ-
таму трэба яшчэ і яшчэ раз павялічыць
большавіцкую пільнасць.

— Мы павінны, гаворыць ён, —
дэставаць свае кандыдатуры, людзей,
якія прыстаюцца любою ўстано прапоў-
нага чалавечтва. Ад імя рабочых АГК я
прапаную абраць нашым дэпутатам любі-
мага наркома абароны таварыша Варашы-
лава.

Сход аднагалосна рашыў выставіць
кандыдатуру таварыша Варашылава ў
дэпутаты Савета Саюза ССР і с'варнуўся
з просьбай, каб Клім Ефрэмавіч даў сваю
згоду балатарывацца на Менскай гарад-
скай выбарчай акрузе.

Я. П.